

Overwegingen inspecties over het melden van geweld tussen jeugdigen onderling¹

In hun brief van 20 oktober 2015 hebben de inspecties de instellingen ingelicht over de meldplicht, de Leidraad Meldingen Jeugd en het meldformulier.

Naar aanleiding hiervan zijn vragen gesteld over het verplicht melden van geweld. De vragen hebben met name betrekking op de reikwijdte van de meldplicht voor zover het betreft geweld tussen cliënten onderling binnen een (semi)residentiële setting.

Instellingen laten weten dat de aard van de hulp die zij bieden met zich meebrengt dat jeugdigen elkaar soms uitschelden, onderling dreigen met geweld, elkaar vastpakken, duwen of nog hardhandiger met elkaar om gaan. In veel gevallen is dat gedrag nu juist de reden dat de jeugdigen in die (semi-)residentiële hulpverleningssetting terecht zijn gekomen. De instellingen geven aan dat dergelijk gedrag logischerwijze niet wordt goedgekeurd. Daarnaast geven de instellingen aan dat aan het voorkomen hiervan de nodige aandacht wordt besteed. Met de intrede van de meldplicht inzake geweld vragen de instellingen zich af of elke scheldpartij en elke duw onder de meldplicht valt.

In bovengenoemde brief stond hierover: "voor de goede orde merken de inspecties op dat de meldplicht niet geldt voor incidenten: relatief lichte verstoringen van de dagelijkse gang van zaken in een instelling. De instellingen moeten deze zelf registreren en analyseren en waar nodig verbeteringen aanbrengen in de organisatie en de leefregels van de instelling. Wel houden de inspecties toezicht op een correcte registratie, analyse en verbetering."

Dit betekent dat het niet de bedoeling is dat elke vorm van geweld tussen jeugdigen wordt gemeld. Bepaalde vormen van gedragingen zijn inherent aan de problematiek waarvoor de jeugdige binnen de residentiële setting verblijft. Daar komt bij dat binnen een residentiële setting bepaalde spanningen kunnen ontstaan, die kunnen leiden tot incidenten en soms tot gewelddadigheden die ernstiger zijn dan dat: ernstiger van aard en ernstiger als het gaat om de gevolgen

Het is – in eerste instantie – aan de instelling om te bepalen of het om een incident gaat tussen cliënten of dat er sprake is van ernstiger geweld. De wetgever heeft met het verplicht melden van geweld tussen jeugdigen in een (semi)residentiële setting willen aangeven dat er op gelet wordt dat het binnen de instelling veilig genoeg is. Ouders laten hun kind ergens verblijven (soms gebeurt dat niet vrijwillig) en mogen erop vertrouwen dat hun kind daar veilig is. Om daar zicht op te houden wordt geweld gemeld bij de inspecties. Het is belangrijk dat instellingen bij hun afweging deze focus voor ogen houden, denkend aan de ouders die hun kind bij hen laten verblijven. Tot dusver blijken instellingen daar goed toe in staat, zo wordt een stoeipartij die leidt tot vallen en een blauwe plek nooit gemeld en ook als kinderen elkaar uitschelden wordt dat niet gemeld.

De inspecties verwachten dat een instelling die dit geweld tussen jeugdigen meldt, zelf een deugdelijke afweging heeft gemaakt en daarbij heeft geconcludeerd dat er een ernstige verstoring is geweest van de dagelijkse gang van zaken. De inspecties nemen deze afwegingen serieus en zullen de melder vragen om onderzoek te doen aan de hand van de door de inspecties opgestelde handvatten.

In laatste instantie bepalen de inspecties of een gebeurtenis gemeld (had) moet(en) worden; dat kan bijvoorbeeld aan de orde komen bij regulier toezicht van de inspectie en wanneer anderen (ouders of andere jeugdhulpverleners) een melding doen bij de inspecties.

---

¹ Dit stuk betreft geweld tussen jeugdigen onderling; als sprake is van geweld door medewerkers jegens jeugdigen of hun ouders, verwachten de inspecties te allen tijde een melding.